

16 אפריל, 2018

משולחנו של היו"ר

ביום שישי האחרון - 13.4.18 התקיים מפגש חילופי המשמרות והתפקידים, בין חברי הוועד המרכזי היוצאים, לאלו החדשים. לכאורה, עוד אחד מאותם מפגשים. בפועל, חשתי התרגשות ניכרת ורגשות מעורבים. מחד, הקלה ושחרור מעומס ואחריות משמעותיים ביותר. מאידך, תחושה של עצב הפרידה ואפילו חשש מה מהוואקום הצפוי, בעקבות התפנות של כשליש משרה (לא פורמאלית), מסדר יומי, העמוס גם כן לעייפה.

לפני שאשתפכם בתמצית מתוך דבריי ו"אני מאמין" שהשמעתי (גם) בדברי הסיכום שלי במפגש, אני מבקש לפתוח עם דברי הברכה.

דברי ברכה ושלמי תודה :

ברכתי נתונה לכל המועמדים והמועמדות, אשר העמידו עצמם לבחירה והפעם לא נבחרו וכמובן ובעיקר לכל המתנדבים החדשים, שכן נבחרו, לתפקידיהם החדשים והחשובים ובראשם למחליפי כיו"ר - יורם שליאר. התפקיד מחייב השקעה רבה, זמן וסיבולת, אך יש בו גם וכמובן, סיפוק, חדוות עשייה, משמעות והרבה אתגר.

בעיקר יעמדו על הברכה ויקבלו שלמי תודתי, -חבריי לוועד המרכזי, יו"רי ועדות האתיקה והביקורת, יו"רי החטיבות ונציגנו בגופים השונים, שליוו אותי ואני ליוויתי אותם, לכל אורך הקדנציה, בעבודתנו המשותפת. תודה רבה, גדולה ומיוחדת, אני חב לבעלי התפקידים השונים: דני - המנכ"ל, ברוך- היועמ"ש, אריק - הרו"ח וכמובן למזכירות המסורות - שר ומיטל, שאף כי הם לא מוגדרים כמתנדבים, אין ספק בליבי שעבודתם שנעשתה במסירות, כללה גם מידה לא מבוטלת של התנדבות, הראויה להוקרה.

יושב ראש הפ"י :

ד"ר מאיר נעמן

חברי הוועד המרכזי:

גב' אלסי מאמו
מר אשרף עכאוי
ד"ר דליה אלוני
גב' דנה רבי
מר שי איתמר
מר יותם בן שץ
מר עמוס ספיבק
גב' פאולה סדובסקי
מר מידד כהן
גב' רותי ברנשטיין-פרץ
גב' אורית בן שאול

יושבי ראש החטיבות:

גב' מיכל פוני- חב'-תע'-אר'
ד"ר עומר פורת- שק'
מר עמוס ספיבק- קל'
גב' רותי יבור- רפ'
גב' תמר גרינוולד- חנ'
גב' רותי ברנשטיין-פרץ- מת'
גב' תמר מאיר- הת'

יושבי ראש הוועדות :

גב' דפנה רענן-כהן- ביקורת
גב' יונת ברנשטיין-בר-יוסף-אתיקה

בעלי תפקידים :

מר דני כפרי-מנכ"ל
עו"ד ברוך אברהמי-יועמ"ש
מר אריק דן - רו"ח

הפסיכולוגיה (בישראל) לאן" - החזון:

נושא חיוני זה שריתק אותי עוד בטרם החילותי תפקידי כיו"ר הפ"י, היווה אחד מגורמי ההיענות שלי לתפקיד. ניסיתי לקדמו במפגשי עיון, באסיפות כלליות וכנסים ואני סבור שאל לו להיות מוסר, ולו במעט, מסדר היום הקבוע של הפסיכולוגיה בארץ בכלל, ובהפ"י בפרט.

על פי מיטב תחזיות העתידנים, כמו פרופ' מיצו' קאקו, פרופ' יובל נוח הררי ורבים אחרים: מרבית המקצועות העכשוויים ואפילו יוקרתיים, צפויים להיעלם, בהמשך וכתוצאה מהתפתחות הטכנולוגיה, הבינה המלאכותית והקידמה המואצת של המאה ה-21.

הבשורה הטובה לנו היא שהמקצועות הטיפוליים, כמו גם מקצועות הפסיכולוגיה והייעוץ האישי צפויים לחיזוק מעמדם והגברת ההזדקקות להמשך קיומם. כתבה מקיפה שפורסמה בנדון בשבוע האחרון בעיתון "הארץ" (The marker) מסכמת תחזית עדכנית של ה-OECD בכותרת המעודדת - "העתיד שייך לפסיכולוגים..!"

אך אל לנו לטעות ולנוח על זרי דפנה. חשוב לגבות צפי זה בהיערכות מתאימה והתאמת מקצוענו לצרכי השעה, קהל הצרכנים וצו הקידמה. עלינו גם לזכור, להזכיר ולהדגיש, כפי שניסיתי לעשות, בכל במה אפשרית, עד כמה הטיפול והסיוע הפסיכולוגי לא רק חיוניים, אלא בעיקר יעילים! חברים, "הדשא הירוק – הוא שלנו!" ובמושגי "עלות-תועלת", סיכומים עדכניים מלמדים שכל דולר, המושקע בשירותים פסיכולוגיים, עשוי לחסוך לחברה ולמשק בטווח הארוך, פי כמה וכמה!

במישור התיאורטי, הושפעתי ממאמריהם המפורסמים והמצוטטים למכביר של פרופ' מילר, פרופ' זימברדו נשיאי ה-APA בעבר הרחוק ואחרים. כך גם ממאמרו המקיף של פרופ' גיימס בריי (אף הוא נשיא ה-APA, בעבר היותר קרוב) - (The Future of Psychology). שם הוא דיבר על הצורך לעבור מהתמקדות בלעדית ב-"בריאות הנפש" להתמקדות ומעורבות ב- בריאות כללית, על הצורך ב-אינטגרציה ושילוב של טכנולוגיה, ביישומי הפסיכולוגיה השונים, יתר נגישות ומעורבות של שירותינו המקצועיים, וכן וכמובן על ההכרח בביסוס וגיבוי מחקריים.

כפועל יוצא, בחרתי להדגיש ולהרחיב המלצתם הידועה של –

, "Giving Psychology Away"

ל- "Giving Psychology Away & A way" ..

ובשפה העברית - "להוציא הפסיכולוגיה מהארון, ולתת לה יותר מקום!"

מטרות המשנה "מקצועיות" שהדגשתי, ב"חזוני" עבור הפ"י, היו:

א. החלת הגישה האינטגרטיבית, מקצועית, טכנולוגית וארגונית.

- ב. הגברת מודעות הציבור לחשיבות המקצוע ושירותיו הפוטנציאליים.
 ג. הנגשת השירותים הפסיכולוגיים: גיוון, שכיחות, זמינות ונגישות.
 ד. קידום מעמד מקצוע הפסיכולוגיה והגנה עליו.

מטרות המשנה ה"ארגונית" היו:

- א. הגדלת האטרקטיביות של הפ"י, לחברים קיימים ופוטנציאליים:
 ב. הגדלת הפ"י כמותית וכלכלית.
 ג. חיזוק הלכידות הפנימית, ללא קשר לשיוך החטיבתי,
 ד. רה-ארגון ומיסוד עבודת הפ"י, כארגון.

ניתנת האמת להיאמר, בצד החזון והמטרות החשובות עד מאד, הדברים השוטפים והבלתי צפויים הם שחייבו התייחסות ומענה מהירים ועל כן אף העסיקונו יותר מכל.

כללו של דבר, עסקנו והקדשנו זמן רב למדי לגיבוש החלטות, דרכי פעולה וכמובן פעילות אינטנסיבית שוטפת בנושאים רבים ומגוונים. אחסוך פירוטם המופיע באתר של הפ"י. הן בסיכומי ישיבות הועד המרכזי, במידעונים החודשיים ואפילו בדבריי בפינתי החודשית הקבועה - "משולחנו של יו"ר הפ"י".

מבט מסכם – 2014-2018:

הגם שהייתי מוטרד ו"מטריד", בשל "חצי הכוס הריקה", ריכוז החומר והכנתו לקראת מפגש חילופי התפקידים, לימדוני עד כמה תוך כדי עשייה, לא שמתי לב שעשינו יחסית די הרבה. כך ש"חצי הכוס המלאה" גדלה ונתמלאה.

- כללית, השגנו ומימשנו, להערכתי, פחות מהשאיפות ואולי אף פחות מהאפשר, אך די הרבה, בהתייחס למגבלות והקשיים הארגוניים שירשנו מקודמינו וקודמיהם ואשר ליוונו לכל אורך הקדנציה. עם זאת, קיימת תקווה ריאלית וגם תשתית סבירה, לשינוי ושיפור ניכרים וצפויים, בעקבות העבודה הרבה שהושקעה על ידנו וטעונה המשך פיתוח וטיפוח, לשיפור ה- "רה-הארגון של הפ"י".
- ואסיים בנימה אישית.. ב- אוג' 1945 נולדתי, ב-אוג' 1963, התגייסתי לעתודה האקדמאית של צה"ל וב-אוג' 1967, החיליתי תפקידי כפסיכולוג של חיל השיריון. כך שב-אוג' האחרון -2017, השלמתי 50 שנות עבודה כפסיכולוג, במגוון רחב מאד של תפקידים פסיכולוגיים. אני מציין זאת, כדי לתת משנה תוקף למסקנתי האישית שלי, לפיה - אין מקצוע חשוב, נאצל ומשמעותי יותר, מאשר מקצוע הפסיכולוגיה!! להשלמת החלק האישי, בחרתי בשיר "הדרך" של לאה גולדברג, כדי להביע חלק מרגשותיי.

הדרך – (לאה גולדברג)

הדרך יפה עד מאד - אמר הנער.

הדרך קשה עד מאד – אמר העלם.

הדרך ארכה עד מאד – אמר הגבר

ישב הזקן לנוח בצד הדרך.

צובעה השקיעה שיבתו בפז ואודם,

הדשא מבהיק לרגליו בטל-הערב,

צפור אחרונה של יום מעליו מזמרת :

התזכור מה יפתה, מה קשתה, מה ארכה הדרך ?.

בתודה, לכל אלה שתמכו וסייעו בידי, וברכה נאמנה ונעמנה, לשותפים במאמץ "להיות הפ"י" !

שלכם,

מאיר